

TORONYIRÁNY

XIX. 19.

2025. május 11.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Húsvét 4. vasárnapja Könyörgőnap papi hivatásokért

Ez a világ, mely civilizáltnak mondja magát, lelkileg csak akkor gyógyulhat meg, ha megtalálja az utat a valódi kereszténységhez. Miért? – kérdezik most az evilági gondolkodás vármőrei. Azért, mert Krisztus tanítását nem hogy kimerítettük volna, de még alig, hogy megsejtettük. Ezt őszintén be kell ismernünk. Krisztus tanítása ugyanis metafizikai és erkölcsi értékben csillagmagasságban túlszárnyal minden jelen mozgalmat. Európa és környezete esetlen barbárait és megszállt érdekhajzásait szent paradoxonnal szembesíti és ezt mondja: saját érdekeid háttérbe szorításával az igazságnak és az életnek élj!

Franz Werfel

A szentmise olvasmányai

- 1. ApCsel 13,14.43-52** Pál és Barnabás a pizidiai Antiochiában először a zsinagógában, majd miután onnan kitiltják őket, a pogányok körében tanítják az evangéliumot.
- 2. Jel 7,9.14b-17** Akik áldozatot hoztak és viszontagságokat, üldöztetéseket vállaltak az evangéliumért, a Báránytól, a Feltámadt és Megdicsőült Krisztustól nyernek oltalmat, örök békét és teljes életet.
- 3. Jn 10,27-30** Jézus örök életet ígér azoknak, akik követik őt.

Jézus kijelentései a templomszentelés ünnepén

Amikor az evangélista a téli hidegre hivatkozik, jellemzi azt a fagyos légkört, amely Jézust a zsidók szellemi vezetői részéről körülveszi. A közelebbi színtér a Salamon csarnoka, amely a templom keleti falához kapcsolódott és minden bizonnyal a salomoni templomból maradt meg. Az ApCsel 5,12 szerint később a jeruzsálemi keresztények is itt gyűltek össze imára. A hideg miatt Jézus nem ült le tanítani, hanem sétálva beszélget az emberekkel. A „zsidók”, vagyis a mindenütt megjelenő ellenfelek itt teszik fel a sokszor megpendített kérdést: Meddig tartasz még bizonytalanságban bennünket? Ha te vagy a Messiás, mondd meg nyíltan. A vita ebből a kérdésből indul ki, s bár Jézus még az őszövétségi kultusz helyén tartózkodik, már úgy beszél, hogy előre jelzi a kereszténység elszakadását az őszövétségi hagyománytól. A feszültséget jelzi a türelmetlen hang. Jézus ellenfelei kénytelenek belátni, hogy Jézusnak rendkívüli tettei vannak, de úgy érzik, a hatalmát nem abban az irányban fejt ki, amelyben ők várják. Nem hozzájuk igazodik, nem az ő tervüket viszi előre. Ugyanakkor félnek is tőle, hogy a nép utána megy, s akkor az ő befolyásuk csökken. Ezért erőltetik a döntő választ. Vagy olyat, amelyet elfogadnak, vagy olyat, amelynek alapján ráfoghathatják, hogy szembenáll a mózesi törvénnyel. Jézus itt is a magasabb bölcsesség alapján válaszol. Hivatkozik eddigi tanítására és tetteire, amelyek alapján fel lehetett benne ismerni azt a Messiást, akiről a próféták beszéltek. Különösen tettei bírnak bizonyító erővel, hiszen a csoda csak Istentől jöhet. Annak nincs nyoma, hogy előzőleg valamikor is nyíltan messiásnak mondta volna magát előttük, s ha figyelembe vesszük Márk stílusát, ez nem is valószínű. Őt nem politikai óvatosság vezette, hanem az, hogy nem akarta besorolni magát a korabeli messiási felfogásba. Jézus magát olyan messiásnak tartja, aki az Isten Fia (10,36) és aki az igazság tanúja (18,37). De a zsidók éppen ezt nem akarják elhinni, s hitetlenségük megakadályozza őket abban, hogy bizonyítékait megfontolják. Pedig azokban felismernék, hogy az Atya nevében viszi végbe őket. Ennek a feleletnek számunkra is van tanulsága. Megértjük, hogy azok a beszédek, amelyekben Jézus nyíltan kifejti kilétét, már a híveknek szóló magyarázatok, s bennük van a húsvét utáni egyház hite is. Jézus földi működése idején nem beszélt ilyen nyíltan messiási mivoltáról, és ezért hallgatói legtöbbször talányok előtt álltak.

Bár biztos, hogy ha előítéletüket feladták volna, eljutottak volna valamilyen hithez, mint ahogy az apostolok is eljutottak. Éppen az előítélet alapján mondja nekik Jézus, hogy amit állít, azt nem hiszik el, és ha feltesz egy kérdést, arra nem válaszolnak. Mivel így szembenállnak vele, azért nem az ő juhait közül valók. Nem tartoznak azok közé, akiket az Atya feléje irányított, mert nem is akarnak odairányulni. De hogy az evangélista ezeket a problémákat elemzi, az annak a bizonyítéka, hogy a zsidók hitetlensége az apostoli egyházban is nyílt kérdés volt, és úgy fogták fel, mint titkot, amelybe belejátszik a szabadakarat és a kegyelem. Ezzel a hitetlenséggel Jézus szembeállítja saját juhainak magatartását. Ezek hallgatnak szavára, ő pedig ismeri őket. Itt tehát megvan a kölcsönös kegyelmi kapcsolat, azért követik őt. Jutalmuk az, hogy örök életet ad nekik, hiszen azért jött, hogy követői bőségben birtokolják az életet. Amikor az örök életet emlegeti, egyúttal saját magáról is kinyilatkoztatást ad. Aki nekik életet ad, azok nem vesznek el soha, mert senki sem ragadhatja ki őket a kezéből. Ő örökre pásztor akar maradni, örökre meg akarja valósítani nyájával azt a bensőséges kapcsolatot, amelyről az egész fejezetben beszélt. Hatalmának magyarázata és biztosítéka az Atya, aki neki adta őket. Ő mindenkinél nagyobb, ő a mindenható Isten, az ő kezéből nem ragadhat ki senki semmit. A hívők üdvösségének tehát megvan a különleges biztosítéka. Az Atya szereti a Fiút, hozzá vezeti az embereket, neki adja őket, és továbbra is erős kézzel tartja, hogy a Fiúnál maradjanak. Ezért kéri majd Jézus főpapi imájában az Atyát, hogy óvja meg övéit a gonoszról és semtelje meg őket az igazságban (17,15-17). Miután így jellemezte az Atya hatalmát és saját hatalmát, amellyel az örök életre tudja vezetni juhait, mindent belefoglal ebbe a nyilatkozatba: Én és az Atya egy vagyunk. Jézus már előbb is beszélt arról, hogy egészen az Atya akaratát valósítja meg, tehát magatartásában egy övele. De itt egy minden megszorítás nélküli egységre hivatkozik. Ahogy az Atya hatalmas és mindenható, úgy ő is az. Az egyház ezt az állítást mindig úgy értelmezte, hogy az Atya és a Fiú lényegi egysége, egylényegűsége jut benne kifejezésre. Az ilyen azonosítás egy ember szájában kétségtelenül merész állítás. A zsidók úgy is veszik, mint káromlást, mint önistenítést és újra előtör belőlük a megkövezés szándéka. Ha Jézus tovább beszél hozzájuk, azzal nemcsak a kövezést akarja megakadályozni, hanem további gondolkodásra készíti őket. De ahogy a szöveget itt látjuk, abban már bizonyára benne van az evangélista további magyarázata is, hiszen ő a mindenkor hívők előtt tanúskodik Jézusról. Az óvatosságra figyelmeztető kérdés az, hogy a sok közül melyik jótettért akarják megkövezni. Tehát nemcsak a vak meggyógyítására gondol, hanem más gyógyításokra is. Az ellenfelek válasza következetlen. Nem a jótettekért akarják bántalmazni, hanem azért, mert ember létére Istenné teszi magát. Azért következetlenek, mert a jótetteknek, a csodáknak a jelentőségét nem akarják megfontolni. Nem gondolnak arra, hogy aki ilyen dolgokat visz végbe, annak lehet oka arra, hogy így beszéljen. De ha a tettekre való hivatkozás nem talál visszhangra, akkor eléjük tár egy szentírási érvet. Ugyanolyan módszerrel, ahogyan a rabbik is okoskodtak: a kisebb eseményből következtettek a nagyobbra. Hogy jobban alkalmazhassák magukra, Jézus így kezd: Nincs megírva a ti törvényetekben: Én mondom, istenek vagytok. Az idézet a Zsolt 82,6-ból való, de az evangélista a görög fordítást használja. A héber szöveg úgy szól, hogy „isteneknek mondanak titeket”. Ebből Jézus így érvel. A szentírás értelmét nem szabad megváltoztatni. S ha már azokat is isteneknek mondta, akikhez az Isten szól, akkor hogyan vádolhatjátok káromlással azt, akit az Atya megszentelt és a világba küldött, ha azt állítja magáról, hogy ő az Isten Fia? Az ellentét és a fokozás abban van, hogy ha már Isten szavának hallgatói is természetfölötti nevet kapnak, akkor mennyivel inkább kijár az az Isten szava közvetítőjének. Ő pedig ilyen közvetítőnek tartja magát, sőt nagyobb, mint a próféták. Ezt foglalja magába a kifejezés, hogy őt az Atya megszentelte és a világba küldte. A megszentelés (hagiazsein) itt összefügg a küldetéssel, és természetfölötti felhatalmazást, igazolást, kiválasztást jelent. Ilyen értelemben mondja a 6,69-ben Péter is Jézust az Isten szentjének. János evangéliuma Jézust következetesen úgy mutatja be, hogy benne minden ígéret teljesedett, és Isten kinyilatkoztatása elérte a legmagasabb fokot.

Gál Ferenc

A türelmetlenség évei

A 15-17 éves önmagatok megismerése (3.)

Szembesülés

Kamaszok félelem és remény között

Az életforma

16-17 éves korban a beszéd sokrétűbbé válik, mert elégedetlenkedésünk ésszerűbb, módszeresebb lesz. Lányok és fiúk nagyobb teret követelnek a társadalomban, hogy akadálytalanul dönthessenek a maguk dolgában - persze, hogy kevesen segítik őket ezen az „egyetlen úton”.

Ebben a korban fordul elő, ha ritkán is, az „idegkimerültség”, az idegbaj egynehány jele, a társadalom-ellenes lázongás problémája, ami abból ered, hogy képtelenek önmagukat és másokat elfogadni, nem tudják valójában látni az őket környező valóságot.

A 16 évesek megint csak fölborítják a családi egyensúlyt, amikor teljes szabadságot és a legtöbb függetlenséget követelik, mintha sosem kapták volna meg.

Az iskolában döntő szót követelnek a tananyagban. Első személyben akarják életüket irányítani, gorombán visszautasítanak minden befolyást vagy pedig teljes érdektelenséget tanúsítanak az előírányzatokkal szemben.

Életük e szakaszában a serdülőknek egy a kötelességük: vázolja fel egy életformát magunknak, fejtsenek ki minden erőfeszítésükkel, függetlenül az előéletüktől, olyat, ami csak rájuk jellemző - mert a felnőttek nagy része az, ami 16 éves korában volt.

Persze akad néhány serdülő, aki ezt a kemény munkát megtagadja, hogy magából - a szó igaz értelmében - férfit és asszonyt teremtsen, sőt inkább kábítószerezik, lop és verekszik, semmittevésre rendezkedik be, de akad olyan is, aki megelégszik egy szürke, felszínes, zavaros életformával.

A turini telephelyű „Abele Csoport” kimutatása szerint Olaszországban évente 40 ezer ilyen korú serdülő szökik el otthonról. Közülük 1600-ról semmit sem tudnak többé. Hogy megélhessenek, tolvajok lesznek vagy prostituáltak. A prostituáltak 41%-a ilyen szököttekből kerül ki.

De a serdülők javarésze ebben az időszakban már jó irányban halad, tisztán látják jövőjüket és megtesznek mindent eszményük elérésére. Növelik önismeretüket, sokan erővé és fontossá teszik magukat, nemcsak önmagukat fogadják el, de a többieket is elfogadásukra készítik. Szilárd helyük van a csoportban, s így kielégítő terepet kapnak társadalmi munkára és felelősségvállalásra.

Ha valaki akarja, hát 16-17 évesen kiélheti az „önmegvalósítás” varázslatos csodáját. Természetesen nem hiányoznak ekkor sem a nehézségek, de már más jelek, mint amilyenek a serdülőkör égető és aggasztóan zavaró gondjai voltak.

Kamaszok –

Krízis krízisre... válság válság után

Vegyünk bonckés alá néhány személyi jellegű nehézséget, mellyel egy korotokbeli kamasz szembesülhet. Ezek valós helyzetek - nagyvonalakban már érintettük is őket -, most azonban alaposabb vizsgálat alá vesszük. 15 évesen rendkívüli utat tettek meg, fűlig tele a növekedés elvarratlan gondjával, bajával. Most pedig másfajta buktatók zavarják békés álmotokat.

Testi fejlődés

Ti, serdülők ezért vagy azért, de nehezen veszitek tudomásul fizikai – testi állapototokat. Apró ügyekből elefántot csináltok: a szem alatti pattanásból, hajatok színéből, egy-két kiló hájból és így tovább.

15 évesen – ez inkább a fiúkra áll – sokszor különbség mutatkozik az emberi test érése és a vágy között, hogy bizonyos helyzetekben még kisfiúként viselkedhesetek. Vannak köztetek gorombák, akik legszívesebben egy emberektől hemzsegő utcán verekednének.

„15 és fél éves vagyok. Minden bosszúságom alacsony testmagasságom. Alig érem el a másfél métert. Igaz, sem kövér, sem zömök nem vagyok. Minden haverom egy fejjel magasabb nálam és >>picinek<< hívnak. A korombeli lányok is magasabbak, ha néhány centivel is.” (Sándor)

„Egészségügyi problémáim vannak, még a családi együttélés terén is. A legnagyobb baj azonban testi eredetű. Kövér vagyok, aránytalanul nagyok a melleim és csúnya vagyok. Nincs egy nyavalyás fiú sem aki utánam mászkálna, pedig hiányzik. Ha valakinek bizalmasan bevallom >>bűnömet<<, maradéktalanul kapom a választ: >>Istennek terve van veled<<, >>Légy türelemmel, meglásd minden jóra fordul.<< De én nem akarok várni, most akarok boldog, megelégedett lenni!” (Henriett)

Érzelmi és nemi fejlődés

„Szeretek egy fiút, dobos. Csodálatosan, látványosan veri dobjait...” (Krisztina)

„Örültem beleestem egy srácba. Ez az első esetem, beszélgetni szeretnék vele. Egy évvel idősebb nálam, de irtó aranyos.” (Lory)

„Belehabarodtam egy lányba. Másra sem tudok gondolni, csak rá. Hiába mesélem be magamnak, elmúlik ez is, mint a többi, csak nem akarom elveszíteni, legalább a barátságát nem... Ha találkozunk, nem tudok természetes és fesztelen lenni.” (Márk) Korotokban kell a szerelem és azt mondjátok, hogy alkalmasok vagytok rá. Egy valakihez fűződő kapcsolat, nemcsak kívül esik megszokott magatartástokon, de ha mégis előadódna, iszonyú nehéz lesz számotokra.

A korai szerelmek túlságosan lefoglalnak és a serdülők, különösen a fiúk, nem akarnak mindenről lemondani miatta - barátok, sport, tanulmányok - csak azért, hogy tartós kapcsolatot alakítsanak ki lakival.

A lányok viszont fiú nélkül nem érzik magukat biztonságban egyedül, kell a fiútámasz. Ez azonban korlátokat szab függetlenségüknek.

A nemiség szempontjából a mai társadalom az érzéki gyönyör szabados légkörét teremtette meg... Egy magatartásbeli mintát mutat be, amelynek léte egy szabad, ösztönös, felelőtlen játékon, egy felvilágosult, féktelen és értéktelen életvitelen alapul.

Gyakorlatilag mindenki megéli a hiúságnak és kiábrándulásnak egy jó adagját, hisz ritkán lehet azt tenni, amit valaki a moziban lát és ami legtöbbször a képzelet szüleménye. A kamaszok aztán, elcsábítva a különböző ajánlatoktól, mégsem adják magukat egy gátlástalan és erkölcstelen életre. Tüzes légkörben élnek, amelyben még a dalok is, amelyek tetszenek nekik, bámulatos ritmusukkal csak a szerelem szegényes fogalmának álcárcát viselik.

Ők megérik belsejükben - szívükben - a tiszta szerelem utáni vágyat, a nagyfokú érzékenységet és becsületességet.

(Folyt. köv.)

Fordította: P. Szőke János

Vasárnapi jegyzet

Életszító dinamizmus

A jelen keresztény magyar irodalmában Vasadi Péter immár külön fejezet. Költő, esszéista, igazi humanista, aki a krisztusi lelkiületet a legtermészetesebben képviseli, abban él. Egyik könyve a *Körülnéz. Megköszöni* – jegyzetlapok hitről, emberről, világról.

Egyik „fejezete” a könyvnek ezt a címet viseli: *Aki szeret, az virraszt.* Ezt írja: „Ami a hitben velünk történik, nem kedvel semmiféle elnyugvást, viszont mély békességet ad. Ez a békesség azonban Jézusé, tőle való, tehát dinamikus, türelmes és türelmetlen is, sarkall valamire, egységbe rendez és meg is oszt, hozzáad és leválaszt. Igent követel és nemet, megállít a főúton és mellékútra terel, ujjongást kelt bennünk és elutasítást is, megölel és félreállít; magas lángon égő élet tehát az, ami velünk a hitben történik. Maga Jézus Krisztus. Másképpen: mind mélyebben megalapozott isteni rend, amely emberileg akár föl is forgat, szenvedést okozhat, sötétbe vezethet, de nagy fénnel biztat. Mindent ingyen ad, mégis, semmit sem ad ingyen. A hit maga a virrasztás.”

Íme, a hit életszító dinamizmusa, virrasztó jelenléte, megnyugvás és nyugalanság. A hit a vezérfonál akkor is, ha a szerző szerint türelmes és türelmetlen; időnként mintha feladna mindent, hogy aztán magához ölelje a teremtetést. A várakozás hite manapság is gyakori: hit abban, hogy történik valami: megváltozik a gondolkodás a közéletben, etikai magatartásban stb. Aztán úgy történik minden, ahogyan eddig: semmi sem változik. De valóban így van-e? A hit mértékét aligha lehet tömegekre alkalmazni: emberekre kell – egyenként. Ez az a pillanat, amely valóban „időket változtat”: az egyén, aki nem vész el a tömegben, tartással bírja bármely időben. Akkor is krisztusi, ha életritmusában akként humanista, hogy tudja, mi a szenvedés, a nehéz kihívás, és föl nem adja. Azt mondja-gondolja: ember vagyok, emberként kell viselkednem. De mi ez az emberség? Éppen az, amit Krisztus magára öltött, vállalta az ellentmondásokat, megosztásokat – sohasem önzésből. Így aztán nem könnyű megérteni, hogy egyesek ellentmondásos viselkedése valójában keresztényi-e, vagy csupán az önzés kiszolgálása. Az ellentmondás lehet, hogy a szintézis keresése. Persze nem köpönyegforgatásról van szó, hanem a választásban a nehéz lépések megtétele; előrelátás, még ha ezért időlegesen elmarasztalnak is. A krisztusi gondolkodású ember mindig tudja. Később mégis a javára írják ellentmondásosnak tűnő viselkedését akkor, amikor már tisztázódott: ezt vagy azt miért nem úgy vállalta, ahogyan mi abban a pillanatban tettük volna.

A kereszténység nem kicsinyes, dimenziója nem adekvát a mulandóval.

† Tóth Sándor

hírek információk

A rózsafüzérés zarándoklat ma 17 órakor érkezik a Dómba, ahol a rózsafüzér imádkozása után 18 órakor szentmise kezdődik a Fogadalmi templomban.

~~~~~  
Az Ifjúságpasztorációs Iroda Face2Face imaestet rendez a békéscsabai Páduai Szent Antal Társzékesegyházban május 14-én, szerdán 18:30-tól. Tapodi Krisztián gyulai káplán lesz az előadó, a zenei szolgálatot a Mécses Énekkar végzi. Szentgyónási lehetőség biztosított lesz. Mindenkit szeretettel várnak a szervezők.

~~~~~  
Az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet templomban minden hónap második szerdáján, így május 14-én is egésznapos szentségimádat tartanak és ennek keretén belül 9.00-9.30-ig szakrális (liturgikus) körtáncot Aradi Mária szervezésével és zenei szolgálatával. A táncok egyszerűek, előzetes táncstudást nem igényelnek. Szeretettel várnak minden olyan személyt, aki mozdulataival is szeretné kifejezni dicsőítését és háláját. A nap további részét csendes ima követi. Délután 16.30-tól rózsafüzér, majd esti dicséret kezdődik, amit szentmise, majd litánia követ.

~~~~~  
**Az egyházmegye tavaszi bérmálási rendje szerint május 17-én, szombaton 18.00 órakor Békésszentandrason, május 18-án, Húsvét V. vasárnapján 10.00-kor Ásotthalmon, Ruzsán és Hódmezővásárhelyen, 15.00-kor Csanádpalotán, 18.00 órakor pedig Szeged-Felsővárosban lesz bérmálás.**

~~~~~  
A Szeged-Belvárosi Plébánia szeretettel várja egyházközségének kisgyermekes családait vidám ovismisére, melynek következő alkalma május 18-án, jövő vasárnap 16 órakor kezdődik a Katolikus Házban (Szeged, Dugonics tér 12.).

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.

A Belvárosi Plébánia idén nyáron is várja azoknak az általános iskolás gyerekeknek a jelentkezését, akik szívesen eltöltenének néhány napot a Katolikus Házban. A június 23. és 27. között megrendezésre kerülő tábor témája és mottója a Jubileumi szentévre hangolva „A remény zarándokai” lesz. A hét folyamán a résztvevők kirándulnak, játszanak, kézműveskednek, együtt sütnek, csocsóznak, trambulinoznak majd. Költség: 30.000 Ft/fő Testvérek jelentkezése esetén kedvezményre van lehetőség. További részletek és jelentkezés a fogadalmitemplom.hu webes felületen.

~~~~~  
**Az elmúlt évekhez hasonlóan az állampolgárok az idén is rendelkezhetnek személyi jövedelemadójuk 1%-áról legkésőbb május 20-ig. Az egyik 1%-os felajánlást egy egyház javára tehetik. A Magyar Katolikus Egyház technikai száma, mely a felajánlással kapcsolatos rendelkezéshez szükséges: 0011. Ajánljuk Kedves Olvasóinknak, hogy a felajánlható további 1%-ot saját plébániájuk, vagy közösségük alapítványa javára irányítsák.**

~~~~~  
A Szeged-Belvárosi Plébánia szeretettel hívja és várja egyházközségének minden tagját az egyházközségi majálisra melyet május 31-én, szombaton 15 órától 20 óráig tartanak a Katolikus Házban. A program mindenki számára nyitott, de előzetes jelentkezéshez kötött. Regisztrálni május 28-án, szerdán estig lehet a plébánia honlapján keresztül. Regisztrációs díj, amelyet a rendezvényen kell majd befizetni: 2.000,- Ft/felnőtt, 1.500,- Ft/gyerek (14 éves korig), max. 7.000,- Ft/család. A jelölt összegek fele a helyszínen levásárolható lesz majd.

~~~~~
Kiss-Rigó László szeged-csanádi püspök várja azoknak a 18. életévüket betöltött férfiaknak a jelentkezését, akik hivatást éreznek arra, hogy papként vállaljanak lelkipásztori szolgálatot a Szeged-Csanádi Egyházmegye közösségében, az idén érettségiznek, vagy már korábban tettek sikeres érettségi vizsgát, valamint jó testi, szellemi, lelki állapottal rendelkeznek. Akik erre a szolgálatra vállalkoznak, felvételi kérelmüket kézzel írt levélben küldjék az alábbi címre: Kiss-Rigó László püspök, 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2. Jelentkezési határidő június 1.